

Nro: 35.

A' FELS. CSÁSZÁRNAK ÉS AP. KIRÁLYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indult Bétsből, Pénteken October 29-ik napján,
1807-ik észteendőben.

B é t s.

Felséges Urunknak ezen hónap' 26-kán estvére történt kívánt jó egészségben való visszaérkezése felől a' Bétsi Udvari Ujság is említést tévén, igéretet tett egyszersmind arról is, hogy ő Felségének ezen Belső Auszriai, Salczburgi, és Felső Auszriai utazásáról bővebb tudósítást is fog kiadni, mellyel tehát akkor mi is szolgálhatunk a' M. Kurir' Olvasóinak.

Az eddig Béts vidékein kvártélyozott Lichtenstein Hufzár Regimentje e. h. 26-kán itt menvén által Morva ország felé ezutánni szállásaira, 27-ikén ennek minden tisztjei Sakszoniai Albert ő Kir.

M m

Hertzegsége tiszt életére mentek, a' ki igen jó szívvel fogadta egy derék főlöfökömmel őket.

Nagy Britannia.

Az Anglus Országlöfzék kiadta egy Nyilatkoztatásban azon okokat, a' mellyek által a' Dánia ellen tétetett expeditzióra indittatott. Ezen egész Nyilatkoztatás ekképpen következik: — „

„Magának és egész Európának tartozik & Nagy Britanniai Felsége azzal, hogy azon indító okokat nyilvánvalósággal elő adja, a' mellyek & Felséget a' Báltikum tengeren tétetett lépésekre vették. —

„Ő Felsége ezen Nyilatkoztatásnak kihirdetetését csak egyedül azért halasztotta eddig, hogy azon reménség által tápláltatott, hogy tökéletes-ségre viheti a' Dánus Udvarral azt a' barátságos megögygyezést, a' melly ő Felségének leg első kívánsága és törekedése volt, a' melynek elérhetésiért akár melly fáradságot és áldozatot nem sajnállott volna, és a' mellyet még a' leg meghatározottabb ellenségeskedésnek szempillantataiban is szemei előtt forgatott. —

„Ha bár mi mélyen érezte is & F.ge ezen reménységének fűsibe lett menetelét, tsakugyan ezen esetben is vigasztalhatja magát azzal, hogy a' maga részéről semmit próbálatlan nem hagyott, hogy a' dolgoknak más kimenetelt adhasson. Midőn az ellen a' kegyetlen kéntelenség ellenpanaszol & F.ge, hogy egy olyan nemzet ellen kénfzerített ellenségeskedésre lépni, a' mellyel az egygyetértést és szövetséget megtartani igen valóságosan kívánta volna, meggyőződve van & F.ge a'

felől, hogy tselekedetének elég mentségül szolgálhat Europa' és a' világ' szemei előtt az a' parantsoló és elkerülhetetlen kötelesség, a' melly minden uralkodói kötelességek között leg első: hogy népének bátorság felől, a' meddig ideje van, gondoskodjék.

„Ő Felsege meghatározott módon való tudósítást vett vala affelől, hogy a' mostani Frantzia Uralkodó a' Holsatziai vidékeket fegyveres erő által el akarja foglaltatni, olly czéllal, hogy Nagy Britanniát a' száraz földel való minden szokott közösülés tsatornájától megfosztsza, hogy a' Dánus Ud, art a' Sund szorossának az Anglus kereskedés és hajózás előtt való bézárására rá vegye vagy kényszerítse, 's hogy végezetre a' Dániai tengeri erőnek a' Nagy Britanniára 's Irlandiára való ütésben, önnön magá hasznát vegyes. Ő Felsege olyan kütfőkből vette vőlt ezen tudósítást, a' mellyeknek hitelt lehetett adni, 's ezen hitelben az ellenségnek tudva lévő és megújított nyilatkoztatásai, és több neutrális Státusok városaiknak és vidékeiknek elfoglaltatások, valamint szintén egy ellenséges seregnek a' Dániai határok mellett való öfzse gyülekezésére valóságosan megtéetett készülétek által, kétségen kívülvalóképpen mégerössített. — Azonban tsakugyan mind ezek mellett is el akarta ő F.ge halasztani az azon eszközkhöz való nyulást, a' mellyeknek elővételeket ezen környűlállások kivánták vólna, mind addig, míg az ellenség, véghez vitt tselekedetek által ki nem mutatja a' magaplánumát, 's az által az egész világnak szeme eléibe nem terjesztődik, melly szükséges lett légyen

ezen eszközöknek elővételtesek. Valósággal el is halasztotta ő F. ge az ezekhez való nyúlást mind addig, valameddig csak a' veszedelemnek közeli-
tésén kételkedni, avvagy csak leg kevesebbé remélleni lehetett azt, hogy Dánia a' maga erejéhez képpelt az ellenségnek hathatósan ellene állhat, és arra hajlandósága is van. Hanem eleven emlékezetében volt ő Felségének, hogy a' Dánus Udvar, midőn az előbbeni hadakozásnak végződésekor Nagy Britannia ellen ellenséges egygyezésre bortsátkozván, azt a' neutralitást, a' melyet Anglia mindenkor tiszteletben tartott, félbe szakasztotta, mentségül ezt az okot hozta elő: hogy Dánia nintsen abban az állapotban, hogy egy rettenetes szomszéd ellenség' fenyegetődzéseinek, ellenek állhasson. Ő Felsége nem tselekedheti, hogy az akkori veszedelemnek nagyságát, a' mely a' Dánus Udvarra határozta volt, hogy az az előtt csak 6 hónapokkal kötött egygyezését megszegje, a' Frantzia Birodalomnak azzal a' mostani meg nevedett tehetőségével öfzfe ne hasonlítja, a' mely szerént ő az ijesztgetésnek most is ugyan azon princzipiumával élvén, Királyságokat vér-le lábai eleibe, és egész nemzeteket hajtászlója alá. |

„A' veszedelem most már éppen olyan közel, mint bizonyos vala. A' Holsatziába való béütésre rendeltetett tábor, már a' neutrális Hamburg megbántatott vidékein öfzfe gyülekezett vala; 's Holsatzia egyszer elfoglaltatva lévén, ekkor Seelandia szigete is Frantzia ország kezére jutott volna, 's az ott lévő Dánus hajós sereg is az ő szolgálatjára készen állott volna.

„Igaz ugyan, hogy egy Anglus hadi hajós sereg még találhatott volna egy útat magának a' Baltikum tengere, és ott a' Dánus hajós seregnek mozdulásait még egy ideig akadályoztathatta volna. Hanem az elzúdnak azon része, a' midőn ezzel az előre való vigyázással élni tovább nem lehetett volna, közelgetett; mikor az ő F.ge hajós serege ezen tengert oda bizni, 's Frantzia országnak szad tettzésére hagyni kéntelenítettett volna azt, hogy egész bátorságban gyűjthesse halomra azokat az eszközöket, a' mellyekkel Nagy Britanniának megtámadására készül. Még mostanis azonközben, midőn a' jelenvaló környülállásokra nézve elegendő bátorságot kívánni, kéntelen vala ő F.ge, 's a' midőn ezen bátorságnak tsak egygyetlenegy lehető zállogát a' Dánus hajós sereget kívánta, még ekkor is olyan feltétel ajánlással terjesztette ő F.ge ezen kívánságát a' Dánus Udvar' eleibe, hogy egyéb eránt akár melly feltételeket kész leszen elfogadni, a' mellyek az ő F.ge javát a' Dánus Udvar érzékenységeivel megegyeztetethetik.

„Dániára magára bizta ő Felsege, hogy tettzése szerént való feltételeket határozzon. Attól nem félhetett Dánia, hogy Frantzia ország meg haragszik réá azért, ha a' hajós seregeit Angliának által engedi, minthogy ő Felsege olly nagy tengeri erőt kézfittetett vala fel, hogy Frantzia ország erre nézve maga kéntelen lett volna jóvá hagyni azt, hogy Dánia a' maga hajós seregit elvitettetni megengedi, tudván, hogy a' nagy erőnek külömben is ellene nem állhat. Ellenben, ha valósággal ahhoz lett volna Dánia hozzá készülve, hogy

magát a' Frantzia' Orfáglószék kivánságainak el-
nek szegezze, 's önnön függetlenségét védelmez-
ze: erre ez esetre, tengeri és szárazon való, 's penz-
béli segedelmet, Europai birtokaiért kezességet,
's kolonáira nézve bátorságot ígért ő Felsége, és
azt is meg ígérte néki, hogy ezen koloniáinak
terjesztésekben segítségül fognéki lenni.

„Hogy önnön tartományainak bátorságba va-
ló helyeztethetődések végett, illy módon kar-
dot huzni kellett ő F.gének, ezt valóságos szív-
béli fájdalommal sajnálja. Hogy a' világ' jelen-
való állapotja és körülállásai olyan tulajdonsá-
guak, hogy azokat az eszközöket, a' mellyekhez
ő Felsége, önnön maga megtartatása végett folya-
modni kénytelenített, szükségessé tették, és igaz-
ságosoknak lenni nyilatkoztatják, ez egy olyan
valóság, a' mellyet ugyan ő Felsége igen saj-
nál, de semmi módon nem tehet rollok, és eze-
kért való felelettel nem tartozik. Ő Felségesok
ideig nem tett a' szünetlen való leg erőszakosabb
elnyomásnak eleibe, a' leg egyenesebb kiméllés-
nél. Hanem ezen kiméllésnek vagy türedelemnek
határai vannak! Minthogy azon tziel felől, hogy
az Európában uralkodó Hatalmasságok egy közön-
séges törvénytelen uralkodás alá vettetteffenek,
's a' félelem és erőszak által, orfzágunk politikai
létele 's tengeri jussai ellen öfzfze szövetekezni kény-
telenítteffenek, nyilvánóságosan vallás tétetik, és már
tsak eddig is igen hathatósan munkába vétetett:
erre nézve kénytelen vala ő Felsége, ezt a' nem
tsak magára hanem, és kivált azon Hatalmasságok-
ra nézve is, a' kikkel az ellenség mint eszközök-

kel akart élni, igen veszedelmes plánomot megelőzni.

„Eljött az ideje, hogy annak a' félelemnek következeit, a' melybe Frantzia ország a' világ' Hatalmasait helyeztette vala, Nagy Britannia olly nagy erőnek kiállítása által hárította - el, a' millyemért ő hozzá a' környülállásoknak terhes voltok kiált, és a' melly a' veszedelemnek nagyságához mérsékeltetett legyen.

„A' Dániai Országlószék' részéről kiadatott hadhirdetés mellett is azonközben mindenkor ezen Országlószéktől fog annak meghatározása függeni, hogy folyni-kelljen-é a' hadakozásnak a' két nemzetek között, vagy ne. É Brit. Felsége mindenkor jobbnak fogja tartani a' barátságos meggyegyzést. Ő F.ige nagyon ohajtja a' kardot, a' mellyet kivonni nagy kedvetlenséggel kénytelenített, hüvejébe dugni, és kész, Dánia 's a' világ előtt megmutatni azt, hogy azt a' lépést, a' mellyet tett, egyedül tsak azon kötelességből tette, a' mellyel önnön országának bátorságba való helyeztetésére nézve tartozott. Semmi egyéb indító okra, semmi háfzonra, vagy nagyobbodásra való czélozásból nem kívánja az ellenségeskedést, azon kénytelenségnek határán túl folytatni, a' mely azokat szülte. — „

„Költ a' Westmünsteri Királyi palotában Sept. 25-kén 1807-ben.

A' napokban mint bizontalan hírt úgy említették néhány külső levelek, hogy az Anglus sereg Buenos Ayres városát tsakugyan elfoglalta volna. Miként eshetett ez meg, kivált azért nem

láthatták által az irók a' módját, hogy a' Spanyol és Ánglus seregek között készült Kapitulatzió szerént, az utólsóknak az egész Plata vize mejjékit oda kellett volna bizonyos és meghatározott napig hagyni. Későbbre pedig megint azt olvastuk volt némely tudósításokban, hogy az Ánglus sereg a' meghatározott napra nem hagyhatná oda azon környeket, minthogy addig a' Spanyolok sem telyesíthetnék ígértejeknek azon pontját, hogy az Ánglus foglyokat mind kiadják, minthogy ők azokat ezek közzül, a' kiket a' Buenos Ayres első elfoglaltatásakor fogtak volt el, a' tartomány belső részére, néhány száz mértföld távolságra küldötték volt bé. — Most egy Ujságlevélben, a' ki külömben nem minden költemént szokott felfogni, ismét ezt a' pár sort olvassuk ezen tárgy felől: — „Ha igazak a' Lisbonai tudósítások, Buenos Ayres városát tsakugyan a' Kapitulatzió mellett is ismét el kellett az Ánglusoknak foglalni.“ — Várjunk ezen hírre nézve bizonyosabb tudósítást.

D á n i a.

Az ólta, hogy ez a' hadakozás elkezdődött, Kiel városában egy ilyen nevű Ujságlevél jönki: Dánia az 1807-ik éftendőben. Ebben ilyen nyomos hazafiui érzékeny kifejezésekből álló előadás jött ki: — „

„Tsakugyan kapitulála Koppenhága! Hadi hajós seregünk kiadódék az Ánglusoknak. A' tsapás megesék: hanem, akár melly fájdalmas lett légyen is ez, tsakugyan sokkal terhesebbeket szenvedett Dánia ennél az elmúlt időkben, még is

mind azokon győzedelmeskedett. Mitsoda időt ért volt Dánia Erik Cjogod után? Mire jutott volt II-ik Waldemár alatt? Mire Erik Mänved alatt? Mire III-ik Waldemár és Margaréth Királyné alatt? Mire I-ső Friedrich, III-ik Kresztely, 's IV-dik Kresztely alatt, az 1626 és 1627, az 1643 és 1944-ik esztendőekben. Mire III-dik Friedrich alatt az 1658-ik és 1659-ik esztendőben? Mekkora volt a' hadi hajós seregünk 1727-ben? nem volt több 9 hajónknál, ezek között is haszonvehetetlen volt kettő, pedig éppen ekkor fenyegetődött ellenünk az Orosz Birodalom is. Az 1733-ik esztendőben alig volt egy strázsa hajónk. Mi is fogunk megtartatást találni ott, a' hol eleink találtak, 's el fog jöni az idő, hogy szerentsés állapotunknak örvendhetünk. Eltökéltett bátorság, ingadozás nélkül való álhatatosság, a' Királyhoz és Hazához viseltető kiölthetetlen szeretet által szerezték vissza öseink, a' mit elvesztettek volt, 's véres iparkodásaik által tették ismét boldogabbakká magokat. A' bátorság a' terhek alatt nevededik; a' hűség' próbaköve a' veszedelem; az állandóságot semmi szerentsétlenség meg nem gyengíti; a' hazaszeretet annál jobban lobog, mennél inkább fenyegettetik a' haza: a' melly előre botosított színlések után itt következnek néhány történetek, a' mellyeknek valóságok felől senki nem kételkedhetik, és a' mellyek voltaképpen lefestik a' közönség előtt azt az ellenséget, a' ki nek ragadozó dühösségétől Dániának egygyik szép tartománya meg nem menekedhete, de a' melynek visszanyerésében 's erősebb fundamentom-

ra való helyheztesében mi, a' mi bátorságunkat, hűségünket, alhatatosságunkat, és hazafszeretetésünket meg fogjuk mutatni. — „

„A' mi fő hadnagyunk Stephens Auguffusnak közepe tájján elküldetett a' Koppenhágai Komendánsához Generálmajor Peymanohz a' Korona örökösétől egy irással, a' melly itt következik: — „

„Bár mi kedvetlen dolog légyen is képzelnit azt, hogy Koppenhága az ellenségnek általadattathatik; és bár melly kevésbé félhetek is én ezen történettől, az alatt, míg az Ur Koppenhágai Komendáns leszen: tsakugyan szükségesnek itéltem lenni minden esetre nézve tudtára adni a' Generális Urnak, hogy a' Király akarhatja és parancsolatja a' légyen, hogy ha — a' mitől az Isten örizzen — Koppenhágát az a' szereztsétlenség érné, hogy azt az ellenség meg találná venni, annak megvétetése előtt az Ur a' hajós sereget gyujtassa-meg és égetteffe-fel; a' mely tekintetben ő F. ge két roszszak közzül a' kissebbet akarta választani; minthogy ő Felségére nézve valósággal kissebb veszedelem azt tudni, hogy hadi hajós serege felégettetett; mint az, hogy azt a' maga és országa ellenségének kezében tudja lenni, 's ez által olyan gyözedelmi öröme szolgáltasson annak alkalmatosságot, a' melynek elfzenvedhetésére egy Dánus alattvaló sem lehetne elégséges. “ —

„Ezen Hadnagy, minekutánna mindenmesterséget elkövetett volna, hogy az olálkodó ellenséges hajók között magát által lophassa, végezetre

kifizállott nagy ügygyelbajjal Seelandia partjára, és idegen ruhába öltözködve már tsak másföld mértföldre vala Koppenhágától, a' midőn őtet egy ellenséges strázsa letartoztatván a' fő hadi szállásra vitte; hanem a' Printz levelét tsakugyan semmivé tette vala megfogattatása előtt. Az ellenség kívánta, hogy adja elé a' nálla lévő levelet, vagy leg alább mondja-még, hogy miben álljon a' réa bízott követtség. Nem akarván Hadnagy Stephens az ellenség' kívánságát telyesíteni, kinzállal (tortúrával) is fenyegettetett ettől, hanem ez tsakugyan megelégedett azzal, hogy őtte a' hajós sereghez gondviselés alá kiküldvén, a' tudva lévő Szerentsétlen Kapitultzióig ott tartoztatta, a' melly idő alatt még Királyához és Hazájához viseltető hűségének és hitének megszegésével is próbálgatta őtet az ellenség, Anglus szolgálatnak vállalására tsábitani. —

„Néhány száz emberek esvén katonáink között fogságra az ellenséghez, ezeket ő, minden bé vett hadi rendtartások minden emberei érzékenység ellen azokra az ágyus tsajkákra ősztotta széllyel, a' mellyekkel hajóinkat megtámodta, a' mely által önnön embereinknek öldöklésekre kényszerített bennünket; és, fájdalom! még igen is igaz az, hogy ezen hazánkfiai között azon az Anglus hajón is találtattak néhányak, a' mely a' mi bombink által a' levegőbe felvettetett. —

„Azon bembik között, a' mellyeket a' hajókról vetettek bé a' városba az Anglusok, néhányak széllyel nem pattanván, megvizsgáltattak, és az azok-

ban lévő töltés üvek darabokkal megelegyítette találtatott hennek. Ez a' bombitöltésnek neme tulajdona az Ánglusoknak; 's tsak is az Ánglusok által gyakoroltathatik, —

„Minden rangú, főbb és alsóbb Ánglus tisztek között talátnak nemes érzékenységek, a' kik ennek a' Seelandia ellen való expeditziónak igazi oldalát tekintvén, ámbár telyesítik is az eleikbe adatott rendeléseket, de tsakugyan jól érzik, mely rút és alacsony dolog légyen ezen rájuk bízott expeditziónak véghezvitele. Az Admirális G a m b i e r zászlós Kapitánya Sir Home Popham ellenben; éppen ellenkezőképpen gondolkodik.

„Már hajókra hordotta az Ellenség azon ostromkészületeit, a' mellyekkel Koppenhágát szorongatta, és a' mellyek között 76 olyan mozsárak talátnak, a' mellyek többire 100 fontos bombikat hanytak-bé, és a' mellyek között egy olyan talátnak, a' melly a' rajta lévő írás szerént 4200 rőf távolságra vízi ezen vághetetlen nagyságú bombikat. Azon három Linea hajóinkat, a' mellyek még munka alatt voltak a' hajóépítőműhelyben, elkészüléseket nem várhatván, ölfizet fogja darabolni az ellenség.

Prusszia.

A' Memeli és Königsbergi Ujságokban két nevezetes tárgyaknak hivatalos módon való megczáfoltatások fordul elő, a' mellyeknek summás foglalatok ennyiben áll: — „

„Königsbergből, Sept. 28-kán. Azok között a' sok hazug tudósítások között, a' mellyek

a' Tilsiti békefféges kötéstől fogva külömbkülömb újságlevelekben találtattak, és költött vóltok megemértetvén azután megczáfoltattak, elő fordúlt nevezetesen az is, hogy a' Prufzszus hadi sereg az ő ujj elintéztetése szerént enniekutánna 150,000 reguláris, és 300,000 tartományi (provinciális) katonákból fogna állani. Ez az egész tudósítás minden kidolgozott czifraságaival egyetemben tsupa költemény. Igaz ugyan az, hogy ő Prufzsziai Felsőége a' maga fegyveres seregeinek ujj elintéztetéseket egy egyenesen ezen végre kinevezett Commissióra bizta — hanem minden józan okossággal felruházott ember által láthatja, hogy ezen Commissió munkájának tárgya, a' Prufzszus Státus erejének jelenvaló gyengesége mellett a' fegyveres seregeknek ilyen nagy számra való neveltetések telyefféggel nem lehet, hanem sőt inkább annak kell ezen Commissió leg fontosabb iparkodásának lenni, hogy a' fegyveres seregek számának lejjebb való szállítatások által, miképpen kimélhessen meg mennél többet a' Státus-költségéből.

„M e m e l b ő l Sept. 28-kán. A' Tilsiti békefféges kötésnek megkészfülésétől fogva Prufzszia-nak állapotja felől felette sok féle hírek terjesztődnek-el, a' mellyekkel telyefféggel nem egyébre lehet a' czélozás, hanem, hogy az öfzfzeengesztelődött Hatalmasságok között ujjabb idegenkedés gerjesztethessék, 's a' Prufzszus Udvar indulatja gyülöségeffé tétetődheffék. Az efféle költött híreket mind rostitába venni és megczáfolni nem könnyen lehet. Hanem a' midőn a' vakmerő bátorság annyira megyen, hogy költött Diplomai (követség) Akták készítettnek és hirdettetnek-ki : már ekkor

az Országglószék tovább nem halgrthat. Külső országokon 's hihetőképpen azokban a' Prufzlsru tartományokban is, a' mellyek még a' Frantzia seregek által elfoglaltatva vannak, egy olyan költött Alkú botsáttatott kézrőlkézre, 'mint a' melly, Prufzlsru és Anglus Biztosok által készítettödvén és vitetvén főkélléteffégre, benne a' Prufzlsru részről megígértetett volna a' Londoni Udvarnak, hogy az Anglus hajóknak a' Pruszszus kikötőkellyekbe való béevezés ennekutánna is éppen úgy megengedőne, mint eddig. Ez a' költött Alkú, valamint szintén más ehez hasonló hirdetmények, az 6 Prufzlsru Felsége parantsolatjára, költeményeknek és hazugságoknak lenni ezennel kihirdettettek. Hogy a' Prufzlsruai Országglószék a' Tilsiti Kötésnek 27 ik tikkelyét pontosan megtartani kívánja, bizonyitják a' Königsbergi Ujságban kiadatott 15-ös és 23-ik Septembéri rendelések, az eránt, hogy az Anglus hajók egy Prufzlsruai kikötőhelybe is bé ne botsáttassanak. Megintetik tehát a' közönség, hogy semmi ezen rendelésekkel ellenkező híreknek hitelt ne adjon. Kiadatott az 6 Kir. F. ge különös parantsolatjára. —

„Goltz (Minister) által.

Elegyes Dolgok.

Arról az üstökös Csillagról, a' mellyet egy időtől fogva akár ki tsupa szemmel elég jól láthat esténként a' tilzta egen, egész ujságleveleket töltenek a' közönséges irók: hanem mind ezek, a' mi kevés levelü árkasunkban sok Olvasóinkra nézve fikeretlenek lévén, most tsak a' következően-

dőket jegyezzük-fel ide, a' következő tudósításból — „

„Páris, Oktober 26 kán. Az üstökös tsillagokra való figyelmezést sok száz esztendőig el-mellőzték az emberek. Tsak a' 15-ik századtól fogva kezdték őket a' tsillagvisgálok különös figyelmetességre méltóztatni. Az 1472-dik esztendő-től fogva 1758-ig 41 üstökös tsillagot láttak. Az 1758-iktól fogva, a' mikor t. i. a' tsillagvisgálásnak tudománya több kedvellőkre talált, a' folyó 1807-dik esztendőig leg alább 45 ujj üstökös tsillagra találtak, de a' mellyek között egynél többet tsupa szemmel látni nem lehetett; a' többek tsak a' jó néző tsők által voltak láthatók. Londonban Herschel és egy húga, Párisban Messier, Mechain és Bouvard voltak azok, a' kik a' magok leg nagyobb tökéletességre vitt néző tsőik által az égen szünetlen búvárkodván, a' üstökös csillagok között leg többet feltaláltak. Messier 45-nek volt szemlélője, a' mellyek között maga 20-szat talált-fel.

Philadelphia-ból Aug. 24-kén. Az Anglusok olyan szeréntsések, hogy a' magok részekre tudták hódítani a' mi Amerikai Ujság és egyéb iróinkat, a' kik már most az Anglus Országlófűknek nyilvánvalómódon pártját fogván, a' leg elevenebb színekkel iparkodnak lakosainknak szeméik előtt azt a' vízfűza téríthetetlen sok kárt lefesteni, a' mellyet az ő tengeri kereskedések vállalani fogna, ha az Anglusokkal való hadakozás elkezdődne. Leg nagyobb bajunk az, hogy hadi hajóink nintsenek; hajó építéshez kivántató fa, vas, kender és egyéb effélék' dolgában ugyan Észá-

ki Ámerikának semmi fogyatkozása nintsen: de mi haszná: minden tudja melly sok idő és mesterember kivantassék tsák néhány hadi hajónak el készítésére; e' nem olyan könnyen esik, mint a' szárazon egy fegyveres seregnek kiállításá.

Hannoverából, Oktober 13-ikén. A' Fr. Császári telförző sereg hirtelenséggel való parancsolatot veve; hogy innen, a' hol egy időtől fogva nyugszik, haladék nélkül induljon útnak. Paris, Boulogne, vagy Kassel felé fogja-e útját folytatni, még itt senki nem tudja — Hannovera tartományának jövendőbéli sorsa felől sem tudunk még eddig leg kissebb bizonyost is: hanem mint-hogy, mint ezt minden tudja, Napoleon Császár ezen tartomány felől még eddig semmi határozást ki nem hirdettetett, innen az a' remenség táplál sokakat közöttünk, hogy a' közönséges békefélég' alkalmatosságával még vizsgálja fogunk Angliának adattatni.

Amsterdamból ilyen ujságot irtak Oktober 16-kán: — Az itt lévő Ámerikai Konzul tegnap meginte minden itt találtató Ámerikai kereskedőket, hogy expeditzióikkal siessenek. — Megkérdeztetvén ezen siettetés oka felől a' Konzul úr, semmi további nyilatkoztatást nem tett a' dologról. Némely kifzalasztott szavaiból tsakugyan azt hozzák-ki azok, a' kik az egygyüt való befélgetésen jelen voltak, hogy a' Frantzia ország és Északi Ámerika között való ellenségeskedéseknek kiütésektől lehetni tartani, minthogy a' Fr. Császár meghatározott módon kívánja az Északi Ámerikai Országlószéktől, hogy magát egyenesen vagy Anglia barátjának vagy ellenségének lenni nyilatkoztassa-ki.

P. D.